ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3874
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
8
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1964
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

Τὴν 11 π.μ. τῆς Κυριακῆς ἡ κηδεία τοῦ Σοφ. Βενιζέλου

Θὰ τὸν ἀποχαιρετήση ὁ Γεώργιος Παπανδρέου

"ΕΝ ΘΡΙΑΜΒΩ,, Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ κηδεία τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου θὰ γίνη αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν ἀπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῶν Χανίων, ὅπου ἀπὸ τῆς χθὲς ἐξετέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα ἡ σορὸς τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ ἡγέτου.

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου θὰ ἀποδοθοῦν τιμαὶ πρωθυπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ἡ δὲ κηδεία του θὰ γίνῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ. Τὸν Βασιλέα εἰς τὴν κηδείαν θὰ ἐκπροσωπήσῃ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος.

Τὴν κηδείαν θὰ παρακολουθήσουν ἐπίσης οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ κ.κ. Παπανδρέου, Κανελλόπουλος καὶ Μαρκεζίνης. Λόγῳ τῆς κηδείας ἀναστέλλεται αὔριον ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν τῶν δύο κομμάτων, Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ΕΡΕ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ των δὲν πράκειται νὰ πραγματοποιήσουν τὰς προγραμματισθείσας περιοδείας των.

Αἱ ματαιούμεναι συγκεντρώσεις, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσουν οἱ κ.κ. Παπανδρέου καὶ Κανελλόπουλος, θὰ ὁρισθοῦν δι' ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Παπανδρέου θὰ μεταβῇ εἰς τὰ Χανιὰ αὔριον τὴν πρωΐαν ἀεροπορικῶς διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου προέδρου Σοφοκλῆ Βενιζέλου.

Ὁ κ. Παπανδρέου θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν κηδείαν καὶ ὡς προσωπικὸς συνεργάτης τοῦ ἐκλιπόντος καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Μετὰ τοῦ κ. Παπανδρέου θὰ μεταβοῦν εἰς Χανιὰ καὶ ὁ πρόεδρος κ. Στεφανόπουλος καθὼς καὶ τὸ σύνολον τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν καὶ τέως βουλευτῶν τοῦ κόμματος διαφόρων περιφερειῶν τῆς χώρας.

Τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν κηδείαν θὰ ἐκπροσωπήσῃ προσωπικῶς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παρασκευόπουλος, τὸν ὁποῖον θὰ συνοδεύσουν καὶ πολλοὶ ὑπουργοί. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν κηδείαν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος θὰ μεταβῇ εἰς Χανιὰ αὔριον τὴν πρωΐαν διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν. Θὰ μεταβοῦν ἐπίσης ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης, ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Πιπινέλης καὶ ἄλλα στελέχη τῆς ΕΡΕ. Τὴν βουλὴν θὰ ἐκπροσωπήσῃ εἰς τὴν κηδείαν ὁ α' ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Κοκκέβης. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Τσιριμῶκος θὰ παραμείνῃ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ παραστῇ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ ὁποῖον θὰψαλῇ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων Ἀθηνῶν αὔριον τὴν 11ην π.μ. εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ἤτοι τὴν ὥραν τῆς κηδείας. Ὁ κ. Τσιριμῶκος θὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τὸ τρισάγιον.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Κ.

Ὁ κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ εὑρισκόμενος εἰς Κέρκυραν, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Σοφοκλῆ Βενζέλου προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου μὲ ἔπληξε βαθύτατα. Ἀπέθανεν ἐν ὥρᾳ μάχης ὡς παλαιὸς γενναῖος στρατιώτης, ἀφοῦ εἶδε διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἡρωϊκὴν μεγαλόνησον, τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα. Ὑπῆρξε πολιτικὸς ἡγέτης σώφρων, ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικός ὅταν τὸ ἀπήτευν αἱ περιστάσεις, μὲ βαθὺ τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ. Συνεργάσθην πολλάκις εἰς τὸ παρελθὸν μετ' αὐτοῦ καὶ μάλιστα εἰς δραματικὰς ὥρας. Τὸν ἠγάπησα ὡς φίλον. Οὐδέποτε εἶδον εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν πολιτικὸν ἀντίπαλον. Ὁ θάνατός του ἀποτελεῖ πλῆγμα διὰ τὸν τόπον. Ἀπευθύνω τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μου πρὸς τοὺς οἰκείους του, πρὸς τὸ ἀντίπαλον κόμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, καθὼς καὶ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Κρήτης, τὸν ὁποῖον ἐτίμησεν ἰδιαιτέρως, ὡς γενναῖος μαχητής».

Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἀναστέλλεται τὴν Κυριακὴν

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπίσης εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὰς Ἀθήνας προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Θεωρῶ καθῆκον ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ διακεκριμένου πατριώτου Σοφοκλῆ Βενιζέλου τηρήσω ἐκεχειρίαν, ἀναστέλλων ἐπὶ 24ωρον τὸν προεκλογικόν μου ἀγῶνα».

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι θὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου, εἴτε αὖτη λάβῃ χώραν εἰς Χανιά, εἴτε εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ο κ. ΙΩ. ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ, πρόεδρος τῆς ΕΔΑ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν θλῖψιν, τόσον τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ, ὅσον καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς διὰ τὸν θάνατον τοῦ προέδρου Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Ὁ ἀδόκητος θάνατός του ἀποτελεῖ βαθὺ πλῆγμα διὰ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας. Καὶ εἰς ἡμᾶς προκαλεῖ βαθύτατην θλῖψιν, διότι ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν διαφορῶν πρὸ τὸν ἐχώριζαν ἀπὸ τὴν ἀριστεράν, θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθῇ ὅτι ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ὑπῆρξε πολιτικὸς ὁ ὁποῖος δὲν διέπετο ἀπὸ πνεῦμα μισαλλοδοξίας, ὑπεστήριζε τὴν ἰδέαν τοῦ κατευνασμοῦ τῶν παθῶν καὶ διεκρίνετο διὰ μετριοπάθειαν εἰς τὰς σχέσεις του μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πολιτικοῦ κόσμου. Ἐπίσης δὲν λησμονοῦμεν ὅτι κατὰ καιροὺς ἔλαβε θετικὴν στάσιν εἰς τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν σοσιαλιστικῶν κρατῶν. Ἀπευθύνω πρὸς τούτοις τὰ εἰλικρινῆ μου συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ καὶ πρὸς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἑκ τῶν ἱδρυτῶν καὶ ἡγετῶν αὐτῆς».

Ὁ κ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ, εὑρισκόμενος εἰς Καβάλαν προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Μὲ βαθυτάτην θλῖψιν ἐπληροφορήθην τὸν θάνατον τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Ὁ ρόλος του ὑπῆρξεν ἑκάστοτε σημαίνων, διὰ τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας. Ἡ παρουσία του εἰς κρισίμους στιγμὰς διὰ τὸ Ἔθνος καὶ ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ κατὰ τὴν μετάβασιν τῆς χώρας, μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν, εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐλευθέρων δημοκρατικῶν θεσμῶν, ἦτο πολύτιμος. Δι' ἐκεῖνον ἡ εὔνοια τῆς μοῖρας ἦτο νὰ ἀποθάνῃ εἰς Κρήτην ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος. Διὰ τὸ ἔθνος ὅμως ὁ θάνατός του ἀφήνει κενόν, τοῦ ὁποίου ἡ αἴσθησις θὰ ἀποβῇ ἔντονος εἰς τὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις».

Ὁ κ. ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἡ προσωπικὴ ἐνὸς ἑκάστου ἐξ ἡμῶν δοκιμασία δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν τοῦ γεγονότος καὶ τοῦ ἀνδρὸς ποὺ ἐξέλιπεν. Ἡ ἀπώλεια εἶναι σκληρὰ διὰ τὸ ἔθνος, διὰ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, τὴν δημοκρατίαν. Γνήσιος κοινοβουλευτικὸς ἀνὴρ ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ ὀξὺ αἴσθημα ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς εὐθύνης καὶ ἔθετε πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τολμηρῶν πολιτικῶν σκέψεων καὶ πρωτοβουλιῶν μίαν παροιμιώδη ψυχραιμίαν. Συντελεστὴς καὶ στυλοβάτης τῆς ἑνότητος εἰς τὸν χῶρον τοῦ Κέντρου, ὑπῆρξε δυσαναπλήρωτος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς κρίσεως τοῦ Κυπριακοῦ. Ἀκατάβλητος ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης. Ἐπρόλαβε πάντως νὰ δοκιμάσῃ τὴν γεῦσιν μιᾶς νίκης. Τῆς ὁποίας ὅμως δὲν εἶδε τὴν ὁλοκλήρωσιν».

Ὁ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐδήλωσεν:

«Ὁ ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου ἀποτελεῖ μεγάλην ἀπώλειαν διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον καί, ἰδιαιτέρως, διὰ τὴν Ε. Κ., τὴν ὁποίαν αὐτὸς κατ' ἐξοχὴν ἐθεμελίωσεν.

Ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμά του, θὰ παραμείνωμεν ὅλοι πιστοὶ εἰς τὴν Ε. Κ., ἡ ὁποία, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον τόσα εἰσέφερεν ὁ ἐκλιπὼν πολιτικὸς ἀνήρ».

«Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ

Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκεῖθεν ἀεροπορικῶς εἰς Χανιὰ ὁ διευθυντὴς τῆς ΗΜΕΡΑΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ κ. Χρίστος Ριζόπουλος, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἐθνικοῦ ἡγέτου Σοφοκλῆ Βενιζέλου, ὅστις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὸν ἐτίμα διὰ τῆς φιλίας του.

Ὁ κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ὡς προσωπικὸς φίλος, ὡς ἀντίπαλος πολιτικὸς καὶ ὡς ἁπλοῦς Ἕλλην, ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην μου συγκίνησιν διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς ἐπιλέκτου δημοσίου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἔθνος κατὰ τὸ παρελθὸν καί, ἀσφαλῶς, ἔμελλε νὰ προσφέρῃ καὶ νέας εἰς τὸ μέλλον».

ΧΑΝΙΑ. Ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἀπέθανεν ὀλίγας μόλις ὥρας μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν μιᾶς θριαμβευτικῆς περιοδείας εἰς τὴν ἀνατολικὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς του, προχθὲς, ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν Χανίων. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξίν του ἐπεσκέφθη εἰς Χαλέπαν τὴν οἰκίαν ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ἀκολούθως μετέβη διὰ προσκύνημα εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρός του εἰς τὸ Ἀκρωτήρι. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν πλατεῖαν ὅπου ὡμίλει εἶχον συγκεντρωθῆ πυκνὰ πλήθη. Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεώς του ὁμάδες νέων ἐτραγουδοῦσαν καὶ ἐχόρευαν Κρητικοὺς χορούς. Ἡ μεγάλη πλατεῖα καὶ αἱ πέριξ ὁδοὶ εἶχον κατακλυσθῆ ἀσφυκτικῶς ἀπὸ μίαν κινουμένην ἐνθουσιώδη ἀνθρωποθάλασσαν. Τὴν 7.30 ἑσπερινὴν ἔφθασεν ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος. Ὁ ἐκλιπὼν πρόεδρος ἠύχαρίστησε συγκινημένος καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ λαϊκὸς ἐνθουσιασμός, τὸν ὁποῖον συνήντησε παντοῦ ὅπου περιώδευσε, τὸν κάνουν νὰ ἀναμένει μίαν θριαμβευτικὴν νίκην τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ὁ ἀείμνηστος Σοφοκλῆς Βενιζέλος καὶ ἡ συνοδεία του ἐπεβιβάσθησαν τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλλὰς» τὴν 11ην νυκτερινὴν τῆς Πέμπτης. Ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου προέδρου ἐπῆλθε τὴν 1.05' πρωϊνὴν τῆς χθὲς Παρασκευῆς.

Ἀνακοίνωσις Ἑνώσεως Κέντρου

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Συντριβὴν ἐπροκάλεσεν εἰς τὸν λαὸν τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Ἔπεσεν εἰς τὰς ἐπάλξεις μαχόμενος ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας. Ἡ μοῖρα τοῦ ἐφύλαξεν ὡς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του μίαν ἄνευ προηγουμένου θριαμβευτικὴν πορείαν ἐν μέσῳ τῶν Κρητῶν. Ἡ διαδήλωσις τῆς πίστεώς του πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Δημοκρατίαν, ἀπετέλεσαν τὸν τελευταῖον του χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς συμπατριώτας του. Ἔφυγεν ἀπὸ τὴν ζωὴν ἔχει ὅμως εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του τὴν εἰκόνα τῆς Κρήτης εἰς τὴν πλέον μεγαλειώδη της ἔξαρσιν. Ἡ ἠχὼ τῶν ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας συνέστησε τὸ ἐμβατήριον τῆς πορείας του πρὸς τὴν ἀθανασίαν.

»Ὑπῆρξεν ἄξιος τῆς Ἑλλάδος, ἄξιος τῆς Κρήτης, ἄξιος τῆς μεγάλης ἐθνικῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἡ ὁποία θρηνεῖ τὴν ἀπώλειάν του. Προσῆλθεν προσκυνητὴς εἰς τὸ Ἀκρωτήρι καὶ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου πατρός του. Καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ ἀπὸ τὴν ζωήν, διὰ νὰ τὸν συναντήσῃ. Εἰς τοὺς μεγάλους ἐθνικοὺς τίτλους του προσέθεσε τὸν τελευταῖον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Κύπρου κατὰ τὴν σύντομον διέλευσίν του ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν. Ὑπῆρξεν ἄξιος τοῦ μεγάλου πατρός του. Τὸν θρηνεῖ ἡ Ἑλλάς. Τὸν θρηνεῖ ἡ Κύπρος. Τὸν θρηνεῖ ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἡ ὁποία θὰ διατηρήσῃ αἰωνίαν τὴν μνήμην του. Ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἀπέθανεν. Θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὸν τελευταῖον του χαιρετισμὸν πρὸς τὸ πανελλήνιον: Ζήτω ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Ζήτω ὁ ἀρχηγός της. Ζήτω ἡ Δημοκρατία. Ζήτω ἡ Ἑλλάς».

Ἡ βιογραφία τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου

Ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἦτο ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ὅπως λέγεται, ὁ προσφιλέστερος. Παιδὶ ἐσυντρόφευε τὸν πατέρα του μαζὶ μὲ τὸν μεγαλύτερον ἀδελφόν του Κυρίακον, εἰς τὸ Θέρισσον καὶ τὸ ἀρχηγεῖον τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς πολεμιστὴς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Φοιτῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων κατετάγη μετὰ τῶν λοιπῶν συμμαθητῶν του εἰς τὸν στρατόν, ὅπου ὑπηρέτησεν ὡς λοχίας. Ὠνομάσθη ἀνθυπολοχαγὸς τὸ 1914 καὶ ἔκτοτε ἀνήρχετο εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν, ὡς πολεμιστὴς τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον, διακριθεὶς ὡς διοικητὴς πυροβολαρχίας εἰς τὸ Σκρᾶ. Ἐν συνεχείᾳ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, μέχρι τοῦ 1920 ὅτε φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου, παρητήθη τοῦ στρατεύματος διὰ νὰ πολιτευθῇ. Κατόπιν ὅμως τῆς ἐκλογικῆς ἥττης τοῦ πατρός του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου τοῦ 1920 ἀνεχώρησεν ἐξ Ἑλλάδος μὴ παραστὰς εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1922 ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ 1923 ἐτοποθετήθη ὡς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος εἰς Παρισίους.

Τὸ 1923 παρητήθη, ὑποβαλὼν συγχρόνως αἴτησιν ἀποστρατείας.

Εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν εἰσῆλθεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του τὸ 1936, ὅτε ὡρίσθη μέλος τῆς τριμελοῦς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς δικτατορίας Μεταξᾶ ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς καταλήψεως τῶν Παρισίων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, ὅτε μετέβη εἰς Νέας Ὑόρκην.

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν Μεταξᾶ νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὸν στρατόν, ἀλλὰ καὶ ἡ κυβέρνησις Μεταξᾶ καὶ αἱ κυβερνήσεις Κορυζῆ καὶ Τσουδεροῦ ἀπέρριψαν τὴν αἴτησίν του.

Τὸν Μάϊον 1943 καλεῖται εἰς Αἴγυπτον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Τσουδεροῦ καὶ ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον Ναυτικῶν. Τὸν Ἀπρίλιον 1944 ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν τῆς κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἀποκλειστικὸς σκοπὸς ἦτο ἡ καταστολὴ τοῦ ἐκφυγέντος εἰς τὰς ἐλευθέρας ἑλληνικὰς δυνάμεις κινήματος. Ἐπιτυχὼν τὴν ἀποστολήν του, παρητήθη μετὰ δεκαήμερον.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1944 μετέχει τοῦ συνεδρίου τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Μετὰ ταῦθα μετέσχεν ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Γ. Παπανδρέου. Παρητήθη τὸν Αὔγουστον τοῦ 1944.

Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει ἀνεκηρύχθη ὑπάρχηγος τῶν Φιλελευθέρων. Τὸ 1946 διαφωνήσας πρὸς τὸν Θ. Σοφούλην ἵδρυσε ἴδιον κόμμα, τὸ κόμμα τῶν Βενιζελικῶν Φιλελευθέρων, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου κατῆλθεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1946 ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Γ. Παπανδρέου καὶ Π. Κανελλοπούλου.

Μετέσχεν ὡς ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου τῆς πρώτης μετεκλογικῆς κυβερνήσεως Π. Πουλίτσα, ἀλλ' ἠρνήθη νὰ μετάσχῃ τῆς ἐν συνεχείᾳ σχηματισθείσης κυβερνήσεως Κ. Τσαλδάρη.

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1946 διεπραγματεύθη εἰς Ν. Ὑόρκην τὴν παροχὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα 100 σκαφῶν λίμπερτυ.

Εἰς τὴν κυβέρνησιν Μαξίμου μετέσχε τὸν Ἰανουάριον 1947 ὡς ἀντιπρόεδρος καὶ ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Ναυτικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

"Ολος ὁ πολιτικὸς κόσμος τιμᾶ τὸν ἐθνικὸν ἄνδρα

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ θάνατος τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου ἐπροκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ προέβησαν εἰς δηλώσεις,διὰ τῶν ὁποίων ἐξαίρων τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος καὶ ὑπογράμμιζον τὸ μέγα κενὸν ποὺ ἀφήνει ὁ θάνατος τοῦ ἐξαιρέτου πολιτικοῦ ἀνδρός.

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Μετὰ βαθυτάτης ὀδύνης ἡ κυβέρνησις πληροφορεῖται τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ὑπῆρξεν πολιτικὸς ἀνὴρ ἐκτάκτου ἀρετῆς καὶ ἐξαίρετος μορφὴ τῆς μεγάλης καὶ τεταραγμένης ταύτης πεντηκονταετίας. Συνεχίζων τὸ παράδειγμα τοῦ μεγάλου πατρός του ὁ ἐκλιπὼν ἀνήλωσε τὸν βίον του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος, ἐπιδείξας πάντοτε ὅλως ἀσυνήθεις ἱκανότητας, ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ, ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος ἐδίδοιξε, πίστιν δὲ ἀκλόνητον εἰς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἔθνους. Ὁ πρόεδρος Βενιζέλος ὑπῆρξεν εὐτυχής, διότι ἔπεσε δληθεὶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλὰ διὰ τὴν χώραν ἡ ἀπώλεια εἶναι μεγίστη συμφορά, μάλιστα εἰς τὰς κρισίμους ταύτας στιγμάς. Ἡ κυβέρνησις συντετριμμένη ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι ὑποβάλλει τὰ συλλυπητήριά της εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Βενιζέλου».

Ὁ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ὅταν τὸ πρῶτον ἐπληροφορήθη τὸν θάνατον τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου εἶπε:

«Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλάβω τὸ καταπληκτικὸν γεγονός. Ἄπειρος εἶναι ἡ συντριβή μου».

Ἐξ ἄλλου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του ἐκ Βόλου χθὲς τὴν πρωΐαν προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἀπέθανεν ἐν θριάμβω».

Ἀπολύτως ἔγκυρος ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Ἀνδρ. Παπανδρέου

Ὀγκόλιθοι γνωματεύσεων καθηγητῶν Πανεπιστημίου καὶ ἀπόφασις Ἐκλογοδικείου

Ὁ ἰσχυρισμὸς δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς ΕΡΕ, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου δὲν ἔχει τὸ ἐκλόγιμον, εἶναι ΑΒΑΣΙΜΟΣ καὶ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΟΣ. Καὶ ἰδοὺ ἡ πλήρης ἀπόδειξις:

1. Τὸ ἄρθρον 70 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1952 ὁρίζει ὅτι «ὅπως ἐκλεγῇ τις βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν». Καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου ἔχει καὶ τὰ τρία ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενα προσόντα: α) Εἶναι πολίτης Ἕλλην, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τοῦ δήμου Ἀθηναίων ὑπ' ἀρ. 472)68862.β) Ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ὡς γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1919, καὶ γ) Ἔχει τὴν νόμιμον ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν, διότι οὐδέποτε κατεδικάσθη δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, εἰς στέρησιν ταύτης.

2. Ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἀπαιτεῖται, ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένων, ὅπως εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον, εἶναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ. Ἤτο, πράγματι, συνδεδεμένον τὸ ἐκλόγιμον καὶ πρὸς προσόντα ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ἀλλὰ τοῦτο συνέβαινε πρὸ ὁλοκλήρων ἑκατὸν ἐτῶν, εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864. Ἀλλά, ἡ διάταξις περὶ ἀπαραιτήτων προσόντων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου,διεγράφη κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ἐν ἔτει 1911, ἀκριβῶς πρὸς ἀποτροπὴν προσθή